

vi kunne stille op, ikke kan løse sin Opgave, selv om den føres med den største Dygtighed. Dens Kyster ere imidlertid af en saadan Vektsaahed, at man fra Land meget vanskeligt kan forhindre Indsmugling af Vaaben og i denne Henseende er det af stor Betydning at have et aarvaagent Politi paa Søen, med andre Ord en Orlogsmænd, der med den største Lethed kan affjære al Tilførsel af Vaaben. Men i Spørgsmaalet om en Orlogsmænds Stationering træder ogsaa et andet Hensyn frem med stor Styrke. Vore Medlemmer have til forskjellige Tider havt Leilighed til at blive bekendte med, hvorledes i asiatiske og afrikanske Lande en Del af den indfødte Befolkning ved at iagttage visse Formaliteter kan blive henført under en eller anden Nation som denne Nations Undersaatter. Fra det Dieblit dette er sket, faae disse Indfødte Karakteren af fremmede Undersaatter og ere i Medfør af denne Karakter berettigede til at nyde vedkommende Konsulers Beskyttelse. Konsulerne sætte en Værdi i at yde Beskyttelse i den videste Udstrækning uden Hensyn til, om de paa den mest kranke Maade berøre de andre Indfødtes Interesser. Naar nu Konsulen ikke selv formaar at gennemføre sin Hensigt, idet han optræder som Beskytter for disse saakaldte Undersaatter, tilkalder han en Orlogsmænd, der saa truer med Bombardement og Sigen. Det er Sager af denne Natur, som har givet Anledning til, at der er skudt paa mange Byer baade i Asien og Afrika. I vore vestindiske Ders Beliggenhed ligger der en Fare for, at denne Optraeden af fremmede Konsuler vil kunne efterlignes. Vel kan der ikke være Tale om, at en eller anden Formalitets Iagttagelse er tilstrækkelig til, at en Del af vore Undersaatter faae Karakteren af fremmede Undersaatter; men ligesom ved Indvandring af Arbejdere bliver Kolonien mere eller mindre behøvet af fremmede Undersaatter, og vedkommende fremmede Undersaatters Konsuler faae saaledes, da Kolonien ligger saa fjernt fra Moderlandet, en vis Anledning til at efterligne deres Standsfæller i barbariske Lande. For at støtte deres Optraeden i denne Retning kunne de da ogsaa tilkalde en Orlogsmænd. Naar Orlogsmænd møder ved Kolonien, uden at træffe nogen dansk Orlogsmænd, er han meget udsat for fuldstændig at give sig sin Konsul i Bold, udsat for udelukkende at maatte følge den Opfattelse, Konsulen har; men fra det Dieblit, da der ligger en dansk Orlogsmænd paa Stedet, indtræder det eiendommelige Forhold, at den fremmede Orlogsmænd er meget forsigtig i sin Optraeden, og det er en Kjendsgjerning, som vistnok ikke støtter sig til formulerede Bestemmelser i Folketretten, men som efterhaanden har faaet en Slags Hævd, at man ganske anderledes betragter den mindste Orlogsmænd som et Stykke af Moderlandet end Kolonien. Flaget, der vaier fra Orlogsmænd, respektteres i

langt højere Grad end Flaget, der vaier fra Bygningerne iland. Jeg siger ikke, at noget Saadant er sket, men jeg siger, at vi ved ikke idetmindste foreløbig at stationere en Orlogsmænd i Vestindien i allerhøjeste Grad opfordrer vedkommende fremmede Konsuler til at slaa ind paa en Bane, der i sig selv vil indeholde en ganske overordentlig Bymygelse for os, og det saa meget mere, som vi ere en lille Stat, der i slige Tilfælde maa tie og taale. Naar man altsaa, saalænge Forholdene ikke ere komne til Ro, er udsat for, at Sligt kunde ske, er der jo deri ogsaa en stærk Opfordring til at holde et Vagtstib i Vestindien, og har Regjeringen denne Opfattelse, søges der Midlerne dertil, vil det vise sig, at det medfører en meget betydelig Bekostning, selv om det udføres paa den mest økonomiske Maade. De Omkostninger, det vil medføre, ere anførte i Betænkningen. Naar man, til Trods for disse Udgifter, gaar ud fra, at Orlogsmænd vil blive stationeret, vil der efter Flertallets Mening derved kunne foretages en lille Reduktion i Styrken. Den mindste Orlogsmænd, der blandt de Skibe, vi have, kunde være Spørgsmaal om at sende over Atlanterhavet, vilde være et Skib som Skonnerien „Jylla“ eller „Diana“, og et saadant Skib vil kunne afgive et Landgangskorps paa 30 Menige og 6 Underofficerer. Naar man reducerer Styrken, der findes iland, med et tilsvarende Antal som det, der vil kunne afgives fra det fast stationerede Orlogsstib, kommer man til en Styrkeliste, der svarer næsten nøjagtig til den, der var normeret for de vestindiske Der i 1872. Der kan hertil gøres den Bemærkning, at derved kun finder en Reduktion Sted blandt Underbefalingsmænd og Menige; men jeg skal dertil svare, at det ligger i Forholdenes Natur. Officerernes Antal ved den vestindiske Hærstyrke som overhovedet ved Hærsdelinger, der benyttes under tilsvarende Forhold, bestemmes ikke saa meget af Underbefalingsmændenes og de Meniges Antal, som af de forskjellige væsentlige Poster, som maa betros Officerer, under alvorlige Forhold. Herimod kan vel anføres, at Vagtstibet kan afgive Officerer, der kunne erstatte den enkelte Officer, som Styrken forringedes med, men dertil skal jeg bemærke, at Spøfficerer, der gaa i Land med et Landgangskompani, ikke have Leilighed til i saa høj en Grad som de Officerer, der stadig færdes paa Landjorden, at erhverve sig det grundige Kjendskab til Terrainet, som er en væsentlig Betingelse for, at en saa overordentlig ringe Hærstyrke som den vestindiske kan anvendes paa rette Maade.

Idet jeg saaledes har berørt de væsentligste Punkter i det forelagte Forslag, skal jeg kun tilføje, at Flertallet ligeledes slutter sig til Tanken om at gjøre Sikringsstjenesten saa formaalstjenlig som mulig ved at etablere den Telegrafforbindelse, som bringes i Forslag. — Svad Mindretallets